

[Jette Thomsen]

mål. Derfor er det bl.a. vigtigt, at vi og virksomhederne sørger for at styrke bedriftssundhedstjenestens og branchesikkerhedsudvalgenes virke, og jeg vil gerne være med til at udbygge bedriftssundhedstjenesten – det har vi diskuteret før – men lad os starte med, at de brancher, som gerne vil ind, kommer med først og fremmest. F.eks. vil hotel- og restaurationsbranchen gerne ind under bedriftssundhedstjenesten.

Så synes jeg også, vi må sørge for, at arbejdsmiljøkravene udformes således, at de er forståelige, og at de kan indgå i virksomhedernes planlægning. Der er i virkeligheden ingen virksomheder, der ikke ønsker et godt arbejdsmiljø. Når det enkelte gange alligevel ser sådan ud, skyldes det en forståelseskluft, og den må vi have fjernet. Det skal klarere fremgå, hvad det er for arbejdsmiljøskader, som regler og andet søger at forebygge, og det bør være sådan, at hvis virksomhederne overholder de krav, som loven nu engang stiller, så må de også være rimeligt sikre på at have arbejdsro. Det kan godt være, at loven skal strammes på visse områder, men bliver den overholdt, må de have en vis ro; derved undgår vi megen irritation på virksomhederne, og vi undgår et stort ressource-spild hos Arbejdstilsynet.

Arbejdsmiljøpolitikken kan tilskynde til produktudvikling med produktionstekniske fordele, således at producenterne får et forspring i forhold til konkurrenter på verdensmarkedet. Det er en rigtig idé, at berettigede arbejdsmiljøforanstaltninger og udvikling af arbejdsmiljøvenlige produkter kan gå hånd i hånd, og det er ikke hykleri, når vi fremhæver parternes medvirken. Parterne må spille en central rolle i arbejdsmiljøpolitikken, og organisationerne må gå aktivt ind i informationsarbejdet. Det er mere end blot § 9-kurserne, og det er vist den almindelige erfaring, at det informationsmateriale, der er udarbejdet af parterne, har en større gennemslagskraft end det, der er lavet af myndighederne. Heldigvis går det den rigtige vej. Branchesikkerhedsrådene har således inden for det sidste år fordoblet deres aktivitet.

Vi er enige i, at Tilsynet i overensstemmelse med loven skal rådgive og vejlede om arbejdsmiljømæssige problemer. Det er i denne forbindelse vigtigt, at Tilsynets administration gøres mere gennemsigtig, således at det er klart, hvilke krav virksomhederne skal leve

op til. Vi er også enige i, at grove og gentagne overtrædelser af arbejdsmiljølovgivningen skal straffes.

Offentlige myndigheder bør naturligvis også leve op til arbejdsmiljøkravene. Vi er derfor enige i, at der også skal være mulighed for at retsforfølge og straffe disse, men det vender vi tilbage til senere i dag.

Jeg er også enig i princippet om, at præmier til arbejdsskadeforsikring bør gradueres efter standarden på den enkelte virksomhed, men når hr. Taanquist siger, at arbejdsmiljøskader og -ulykker koster samfundet 30 mia. kr., skylder han måske også at sige, hvordan de 30 mia. kr. er fordelt, for rent faktisk er de 4 mia. kr. rene omkostninger inden for sundhedssektoren, mens 24–25 mia. kr. er værdien af det arbejde, som man beregner at den pågældende person ville have kunnet udføre, hvis han var fortsat i produktionen. Og så beregner man altså velfærdstabet til ca. 4 mia. kr. Det er sådan noget som, at man ikke længere kan spille fodbold, og det er alvorligt nok. Men jeg synes altså, vi lige bør have denne fordeling med.

Danmark skal internationalt og specielt i EF-sammenhæng mere aktivt arbejde for at tilnærme udlandets arbejdsmiljøstandard til den danske. Vi ved jo, hvor svært det er at sælge vor vandbaserede maling, fordi udlandet ikke har de samme krav til miljøvenlig maling. Det er i dansk interesse, at der gennemføres arbejdsmiljødirektiver på EF-plan og på internationalt plan, således at ingen producerer til dumpingpriser under lempeligere arbejdsmiljøvilkår end fastsat i direktiverne.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Man var jo næsten rørt til tårer.

Jeg vil godt spørge fru Jette Thomsen helt konkret: når hun nu taler så pænt om BST, vil hun så bruge den indflydelse, Det Konservative Folkeparti måtte have dels på arbejdsministeren, dels på parterne – og på arbejdsgiversiden er det det centrale BST-udvalg – sådan at de mål, fru Jette Thomsen skitserede, kan blive til virkelighed?

For virkeligheden er jo, at udvalgsarbejdet har været præget af en så dyb uenighed, at man er kommet med en delt indstilling, bl.a. fordi arbejdsgiverrepræsentanterne har frem-